

МОДЕЛЮВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Економічний прогрес розвинених країн опирається на концепцію розвитку людського потенціалу, а система освіти значною мірою цьому сприяє. Сьогодні освіта – це не лише головний фактор соціального й економічного прогресу, а й основа формування кадрового потенціалу. Адже капіталом сучасного суспільства стає людина, здатна до пошуку та освоєння нових знань, до прийняття нестандартних рішень.

Інвестиції в освіту є найкращим і найвигіднішим варіантом витрат коштів. В умовах знанневої економіки гостро постає питання забезпечення зростання частки населення з вищою освітою. Для забезпечення високої ефективності виробництва важливо не просто мати достатню кількість осіб з вищою освітою, а саме конкурентоспроможних професіоналів, підготовку яких мають забезпечити вищі навчальні заклади, зорієнтовані на високу якість освіти.

Не менш важливим, на наш погляд, є й оптимальний вибір моделі вищого навчального закладу. Нині, як відомо, існують такі моделі:

- німецька модель Гумбальтівського дослідницького університету, де наукова і навчальна діяльність виступають як нерозривно пов'язані між собою компоненти університетського життя;

– британська модель університету інтернатного типу (модель «Оксбриджу»), заснована на тісному спілкуванні студентів з викладачами. Таке спілкування у формі індивідуальних занять студентів з прикріпленням до нього наставника–тьютора вважається не менш важливим для підготовки конкурентоспроможного фахівця, ніж відвідування лекцій і семінарів;

– французька модель університетів – великих шкіл – являє собою кастові вищі навчальні заклади з особливою атмосферою, вражаючою дух меритократичною спільнотою, стверджуючою себе у якості управлінської еліти;

– чикагська модель, де в основу університетського курсу покладена загальноосвітня програма з яскраво вираженою гуманітарною направленістю;

– російська прагматична модель, орієнтована на не властиві класичній моделі університету види діяльності, як, скажімо, комерція, сервіс, підприємництво.

У сучасних умовах держава і корпорації, турбуючись про свою конкурентоспроможність, потребують спеціалістів, які засвоїли ці технології та здатні продовжувати їх розвиток. Тому ВНЗ свідомо відходять від пріоритету фундаментальної науки і віддають перевагу його прикладним розробкам і передачі знань своїм студентам в галузі

цілеорієнтованих технологій. Щоб відповідати потребам держави і бізнесу, вищі навчальні заклади мають гнучко та швидко реагувати на ці запити шляхом трансформації освітніх програм; модель корпоративного університету, сформована на замовлення і під егідою великих корпорацій. Цій моделі властиві: цільовий підбір студентів і забезпечення їх підготовки в малих групах; вузька професійна спеціалізація; здатність у короткі терміни змінювати навчальні плани у відповідності з потребами корпоративних замовників.

Прикладом такого вищого навчального закладу може слугувати університет технологій Твента в Нідерландах, який здійснює підготовку висококваліфікованих кадрів для потреб промисловості, адаптуючи підприємницький підхід на всіх рівнях своєї діяльності: в освітній практиці, дослідницькій роботі, прийнятті управлінських рішень. При цьому університет використовує підприємницький підхід, заробляє гроші; інноваційна модель, що дозволяє майбутнім фахівцям, поряд з дослідницькими навиками, оволодівати широким колом соціально-економічних компетенцій. Такі ВНЗ, як правило, активно впроваджують дистанційні та інші інноваційні форми навчання.

Таким чином, для забезпечення високої якості підготовки кадрів необхідно обрати найоптимальнішу модель розвитку ВНЗ. А у здійсненні освітнього процесу активну участь мають брати всі зацікавлені сторони – держава, регіон, навчальні заклади, роботодавці, особи, що прагнуть отримати освіту.

О.В. Семенцова

MOODLE ЯК ПЕРСПЕКТИВНА СИСТЕМА УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Впровадження у вітчизняну практику освіти вимог Болонського процесу вимагає збільшення частки часу на самостійну роботу студентів порівняно з аудиторним. Така вимога є можливою до виконання за умови підвищення інформатизації навчального процесу, що включає не тільки забезпечення студентів необхідними комплектами навчально-методичної літератури з курсів дисциплін, проходження практик і написання випускних кваліфікаційних робіт; поширення застосування мультимедійних технологій при проведенні лекцій, практичних, семінарських і лабораторних робіт, але й удосконалення системи контролю знань студентів, у тому числі й самоконтролю.

Задля вирішення поставленого завдання є доцільним впровадження в навчальний процес академії системи MOODLE (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) – тобто системи управління навчанням, що